

GS 1129

Walda Sanger

ur
**Wermälänningarne,
500 Riksdaler Banto**

och
en Komedi.

Lantflickans Flagan.

Båtfarten.

**Örterköping,
Tryckt hos Chr. Törnequist, 1846.**

16

Åkertog. Högtidligt ständes sinnet Och hjertat högre
Alog. Hur lätt sig sorgen förfret, När wid en al-
skad hand Man under sig och öfwer Ser klara
stjerneland!

3. Och båda brusto orden, Ej yppades ett
ljud. Och kiten blef of jorden, Och stor blef endast
Gud, När man ser werldar hwälfwa, Man först
sin ringhet ser. Hwad woro wi wäl sjelfwa? Ett
stoft! och intet mer.

4. Jag såg i Hilmas öga Och sålde straxt
min år; Likt stjernan i det höga Der skimrade en
tår. "Wäl båten sjelf sig finna, Om han det kan,
en hamn! Jag vill en bättre hinna, Och den är
Hilmas famn."

5. Och med en kyß jag hann den, — O,
hvilken salig färd! Wi glömde stjernelanden Och
båten blef wår werld. Wår ringhet wi ej sågo,
Men wäl wår sällhets lott, Och ewigheter lågo lti
minuten blott.

13

Nej swara mig me'samma, säj will ho eller ej? —
sa' jag.
En wecka till betänketid, men inte blir det nej, —
sa' ho'.

Åh! toles jag så anhölla om — en liten puss, —
sa' jag.
Jag hoppas aldrig Anners begagnar tobaksbuss, —
sa' ho'.

Åh! får jag ta om lifwet, och hålla sesår? —
sa' jag.
Åh, Anners ä' för go' som will göra sej besvär, —
sa' ho'.

Lantflickans Flagan.

Förgäfwes uppå stigen jag dig att möta går, Jag
lyfnar, ropar, och jag lyfnar åter. Det wädrer
är, som blåser, det böljan är, som slår, Men wän-
nens röst sig intet höra låter: Och skynne de gå
På himmelen den blå; Och wandra mina tankar
och ingen hwila få, Och länge jag ej finner den
jag söker.

2. En tid det war så roligt, — den tid för-
swunnen är, Då wänkap du för mig i hjertat hy-
ste; När jag gick ut åt lunden, så war du för mig
der; Det minnas himlens stjernor, som of lyfte.

6

Var min penna bost skall doppas:
Fäst i min bogsparf —
Kantstall jag lagd vunnit
Og på eders samfund!

Var min penna bost skall doppas:
Fäst i min bogsparf —
Kantstall jag lagd vunnit
Og på eders samfund!

Var min penna bost skall doppas:
Fäst i min bogsparf —
Kantstall jag lagd vunnit
Og på eders samfund!

Var min penna bost skall doppas:
Fäst i min bogsparf —
Kantstall jag lagd vunnit
Og på eders samfund!

Var min penna bost skall doppas:
Fäst i min bogsparf —
Kantstall jag lagd vunnit
Og på eders samfund!

Var min penna bost skall doppas:
Fäst i min bogsparf —
Kantstall jag lagd vunnit
Og på eders samfund!

Var min penna bost skall doppas:
Fäst i min bogsparf —
Kantstall jag lagd vunnit
Og på eders samfund!

Var min penna bost skall doppas:
Fäst i min bogsparf —
Kantstall jag lagd vunnit
Og på eders samfund!

Var min penna bost skall doppas:
Fäst i min bogsparf —
Kantstall jag lagd vunnit
Og på eders samfund!

Var min penna bost skall doppas:
Fäst i min bogsparf —
Kantstall jag lagd vunnit
Og på eders samfund!

Var min penna bost skall doppas:
Fäst i min bogsparf —
Kantstall jag lagd vunnit
Og på eders samfund!

Var min penna bost skall doppas:
Fäst i min bogsparf —
Kantstall jag lagd vunnit
Og på eders samfund!

Var min penna bost skall doppas:
Fäst i min bogsparf —
Kantstall jag lagd vunnit
Og på eders samfund!

Var min penna bost skall doppas:
Fäst i min bogsparf —
Kantstall jag lagd vunnit
Og på eders samfund!

Var min penna bost skall doppas:
Fäst i min bogsparf —
Kantstall jag lagd vunnit
Og på eders samfund!

Var min penna bost skall doppas:
Fäst i min bogsparf —
Kantstall jag lagd vunnit
Og på eders samfund!

Var min penna bost skall doppas:
Fäst i min bogsparf —
Kantstall jag lagd vunnit
Og på eders samfund!

Var min penna bost skall doppas:
Fäst i min bogsparf —
Kantstall jag lagd vunnit
Og på eders samfund!

12

Var min penna bost skall doppas:
Fäst i min bogsparf —
Kantstall jag lagd vunnit
Og på eders samfund!

Var min penna bost skall doppas:
Fäst i min bogsparf —
Kantstall jag lagd vunnit
Og på eders samfund!

Var min penna bost skall doppas:
Fäst i min bogsparf —
Kantstall jag lagd vunnit
Og på eders samfund!

Var min penna bost skall doppas:
Fäst i min bogsparf —
Kantstall jag lagd vunnit
Og på eders samfund!

Var min penna bost skall doppas:
Fäst i min bogsparf —
Kantstall jag lagd vunnit
Og på eders samfund!

Var min penna bost skall doppas:
Fäst i min bogsparf —
Kantstall jag lagd vunnit
Og på eders samfund!

Var min penna bost skall doppas:
Fäst i min bogsparf —
Kantstall jag lagd vunnit
Og på eders samfund!

Var min penna bost skall doppas:
Fäst i min bogsparf —
Kantstall jag lagd vunnit
Og på eders samfund!

Var min penna bost skall doppas:
Fäst i min bogsparf —
Kantstall jag lagd vunnit
Og på eders samfund!

Var min penna bost skall doppas:
Fäst i min bogsparf —
Kantstall jag lagd vunnit
Og på eders samfund!

Var min penna bost skall doppas:
Fäst i min bogsparf —
Kantstall jag lagd vunnit
Og på eders samfund!

Var min penna bost skall doppas:
Fäst i min bogsparf —
Kantstall jag lagd vunnit
Og på eders samfund!

Var min penna bost skall doppas:
Fäst i min bogsparf —
Kantstall jag lagd vunnit
Og på eders samfund!

Var min penna bost skall doppas:
Fäst i min bogsparf —
Kantstall jag lagd vunnit
Og på eders samfund!

Var min penna bost skall doppas:
Fäst i min bogsparf —
Kantstall jag lagd vunnit
Og på eders samfund!

Var min penna bost skall doppas:
Fäst i min bogsparf —
Kantstall jag lagd vunnit
Og på eders samfund!

Var min penna bost skall doppas:
Fäst i min bogsparf —
Kantstall jag lagd vunnit
Og på eders samfund!

Var min penna bost skall doppas:
Fäst i min bogsparf —
Kantstall jag lagd vunnit
Og på eders samfund!

5

Öfver mig ut 500 Riksdaler Banto.

Öfver mig ut 500 Riksdaler Banto.

Öfver mig ut 500 Riksdaler Banto.

Öfver mig ut 500 Riksdaler Banto.

Öfver mig ut 500 Riksdaler Banto.

Öfver mig ut 500 Riksdaler Banto.

Öfver mig ut 500 Riksdaler Banto.

Öfver mig ut 500 Riksdaler Banto.

Öfver mig ut 500 Riksdaler Banto.

Öfver mig ut 500 Riksdaler Banto.

Öfver mig ut 500 Riksdaler Banto.

Öfver mig ut 500 Riksdaler Banto.

Öfver mig ut 500 Riksdaler Banto.

Öfver mig ut 500 Riksdaler Banto.

Öfver mig ut 500 Riksdaler Banto.

Öfver mig ut 500 Riksdaler Banto.

Öfver mig ut 500 Riksdaler Banto.

Öfver mig ut 500 Riksdaler Banto.

då blir till lynchet man kârf och kl,
man blott vill sofva och trâta;
ja, man är rustig i hela kroppen,
men . . . då finns helsen i kaffetoppen!
Hallelsja!

När frun sin âlskade man har mist,
och sitter ensam med gâlden:
hon bittert sörjer sin dubbla bris;
men . . . sätter pannan på elden;
och när den flarnat, hon lemnar bâren,
och hemtar styela i — kaffetâren!
Hallelsja!

När fârska nyheter mânde ta's
från stadens hundra branter:
man på ett litet hornett kâlas
ser sina wänner och tanten; — — —
Wid kaffebordet man gör sitt bässta
med fantiserande om sin nåsta!
Hallelsja!

Den ena dricker sin tår på bit,
en annan âlskar att doppa:
parlerar derwid med sådan stilt,
att man hör bronens proppa.
Som trumman bullrar wid fêlderrörelsen,
så bullra tungorna i konselsen!
Hallelsja!

Förutan kaffe — o, gûddröyk!
hwad wore menstliga lifwet? . . .